

ŠKOLA
PODDORUJÍCÍ ZDRAVÍ

světová
škola

Jaselský kurýr

Nejinspirativnější časopis roku - 2023

3. místo

redakce časopisu

JASELSKÝ KURÝR

4/2025 - 68. vydání

Obsah

Volné místo.....	4
Potravinová sbírka.....	5
Na oběd s Honzou – pozvánka do jídelny Grohova	6
Hrdinové mezi námi	8
Rozhovor s naší žákyní Kristýnou Brůžovou	10
Festival ošetřovatelských kazuistik ve Zlíně.....	14
Erasmus+ Miláno.....	17
Školení VZS záchranářské minimum – zkoušky vodních záchranářů.....	27
Okénko Šťastného učitele	30
Mediální hvězdy mezi námi – Vaši učitelé v TV	33
Literární soutěž – vítězná práce	34
Úvahy o praxi.....	37
Zajímavý koníček – Tanec	38
Můj nejzajímavější sportovní zážitek.....	39
Recepty s AI – Gnocchi s kuřecím masem.....	41
Medailonky sportovců – Gottfried Bistumer	43
Tipy na filmy a seriály.....	46
Tipy na (ne)povinnou četbu	47
Tipy na zajímavé aplikace.....	48
Hantec kolem nás – Betální trefa.....	49
Tajemné předměty.....	51
Rébus	52
Vtipy pro lepší den.....	54

Křížovka.....	55
Zpátky do autoškoly	57
Poznej svého učitele.....	58
Mazlíček Vašeho učitele – Mgr. Michal Husek.....	59
Poznej naši květinu.....	64
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc březen.....	66
Kde nás najdete?	120

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, p.o.
nabízí pozici:

Učitel/ka odborných předmětů na plný úvazek

Nástup od 25. 8. 2025

Požadujeme:

- ukončené vzdělání v oborech všeobecná sestra, dětská sestra nebo porodní asistentka
- magisterské vzdělání pedagogického směru nebo zdravotnických oborů (s možností postupného doplnění pedagogické kvalifikace)

Bližší informace
na osobním pohovoru.

Kontakt

Mgr. Jana Váňová
jvanova@szs-jaselska.cz
+420 602 661 289

Potravinová sbírka

Autor: IS

Náš projekt začíná v potravinové bance, kde nám bylo vysvětleno, jak sběr funguje a pro jaké věci tato myšlenka je vůbec dobrá. Ze všeho nejvíce se lidé z potravinové banky snaží omezit plýtvání jídla a získávat potraviny a materiály jako pomoc pro rodiny v krizi, opuštěným seniorům, rodičům samoživitelům i lidem bez domova.

Proto vás žádáme o vaši pomoc, přijďte o každé velké přestávce 12.–14. května do suterénu školy a doneste, co vám doma přebývá. Mohou to být konzervy, těstoviny, rýže, kaše, instantní polévky, dětská výživa, pleny, vlhčené ubrousky (obecně hygienické potřeby).

Pro rychlé dárce bude i sladká odměna ;).

12.–14. května vždy 10:20–10:40 v suterénu školy.

Srdečně děkuje

IS

Příklady chystaných plakátů k akci

Wuhan nudle s thajskou směsí posypané arašídy

Penne s husími jatýrky a žampiony sekané na nudličky

Fusilli s mletým masem zdobené okurkami a gulášová polévka bez masa a brambor ☺

Karbanátek z muflona posazený na bramborovém pyré, dvojitá porce polévky a salátku

Bylo pár dní před Vánoci, sedím s kamarády ve Vaňkovce na jídle.

Všimli jsme si u vedlejší restaurace, že je rušno, myslel jsem si, že to bude asi nějaká potyčka a čekal jsem, co z toho bude.

Najednou vyběhla na chodbu paní a volala, že někdo zkolaboval a potřebuje pomoci.

Tak jsem šel...

Na zemi ležel mladý muž, cca 25 let, byl v bezvědomí a nedýchal.

Lidem jsem řekl, ať přinesou defibrilátor a zavolají záchrannou službu.

Zaklonil jsem mu hlavu a začal s resuscitací. Musím říct tedy, dělali jsme to v hodině První pomoci jen párkrát. Nedá se to vůbec srovnat oproti figuríně. Hlavně v hodině o nic nejde a tady šlo o vteřiny. Ztratil jsem pojem o čase i okolí. Jen jsem pořád slyšel nějakou paní, která mi nadávala, že to dělám špatně. Z celého davu, který tam byl, se nabídl jen jeden pán, že mě vystřídá.

Bohužel byl nervózní a bál se, tak jsem to raději převzal zpět.

Byla to hrozně dlouhá doba, zdálo se mi to jako věčnost, ale asi po deseti minutách muži začalo znovu bít srdce a začal dýchat.

Na bolestivý podnět ale nereagoval a byl stále v bezvědomí. Objevila se paní, že je doktorka, zkontrolovala mu zorničky a vtom přijeli záchranáři.

Muže napojili na přístroje a odvezli do sanitky. Řekli mi, že jsem odvedl skvělou práci, zatleskala mi celá Vaňkovka a já si šel dojíst své jídlo.

Později jsem si uvědomil, že to přeci není možné. Dokážete si asi představit, kolik lidí pár dní před Vánoci ve Vaňkovce bylo? Strašně moc. A já jsem byl jediný, kdo byl schopný pomoci? Přemýšlím, jestli jsou lidé tak neochotní někomu pomoci, nevšímaví, nebo mají strach?

Tuto školu jsem si vybral, protože chci pomáhat lidem. Motivací je pro mě Marek Dvořák, asi ho všichni znáte. Je skvělé, jakou osvětu k první pomoci šíří. Po tomto zážitku vím, že je to potřeba stále a více, protože nevíte, co se může stát vám a jestli tam bude někdo, kdo si všimne, „neztuhne“ a pomůže.

Nevím, co se s tím mužem stalo dále. Snad je v pořádku a bez následků.

Představte si, že jste narazili na mladé lidi s kasičkou vybírající příspěvky pro charitativní organizaci. Pravděpodobně jste potkali dobrovolníky. Takovým lidem není život kolem nás lhostejný a rádi věnují svůj čas a energii pomoci druhým. Řadit mezi ně devatenáctiletou Kristýnu Brůžovou by však bylo nedostačující. Studentka třetího ročníku sociální činnosti je totiž víc než to. Na podporu klientů Fenixu organizuje sbírky, šíří povědomí o poškození míchy a svým nadšením z pomoci vozíčkářům pozitivně ovlivňuje své okolí. Seznamte se s mladou ambasadorkou ParaCENTRA Fenix v rozhovoru.

Kristýno, jak jste se dozvěděla o Fenixu?

Byli jsme na školní exkurzi v Centru Kociánka a součástí byla také krátká návštěva u vás. Byli jsme tam jako studenti sociální činnosti ze Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská. V té chvíli mě napadlo, že bych mohla Fenix nějak podpořit. Konzultovala jsem to s třídní učitelkou, která mi poradila, ať to zkusím, ať do toho jdu. Našla jsem si kontakt na vašich stránkách a pustila se do plánování pomoci formou sbírky.

Celou sbírku jste tedy od začátku zařizovala sama?

Vlastně ano. Celou sbírku u příležitosti dne otevřených dveří na naší škole bych pak ráda předala dál. Chtěla bych před maturitou zaučit lidi z nižších ročníků, kteří by pak tradici předávali zase dalším. A mohlo by to takhle pokračovat.

To jsme moc rádi, že myslíte tak dopředu.

Spolužáci už říkali, že s tím počítají, že by do toho šli.

Nedávno jste podobnou akci pořádala již podruhé. Jak vlastně vypadala ta první sbírka?

V obou případech to bylo u příležitosti dne otevřených dveří u nás na škole. Děti i s rodiči nebo prarodiči se přišly podívat na nabízené obory. Společně se spolužáky jsem se snažila propagovat Fenix a jeho poslání. Hodně mi v tomto pomáhala paní třídní učitelka. Sami jsme si načítali vaše materiály a pak jsme je ukazovali přímo na místě. Bylo vidět, že se lidé opravdu dozvídají něco nového. Bylo znát, že na Fenix rádi přispějí. Myslím si, že jsme během dne otevřených dveří ukázali, že naše škola vede studenty i k dobrovolnictví a pomoci druhým ve volném čase.

Co všechno sbírka obnášela přímo na místě?

Kromě poskytování informací a vybírání příspěvků jsme také prodávali naše rukodělné výrobky. Výdělek z těchto věcí šel také do kasičky Fenixu.

Podobný projekt se u vás ve škole už v minulosti objevil?

Nejsem si úplně jistá. Nicméně sama paní učitelka říkala, že jsme v těchto aktivitách silný ročník. Myslím si, že jsme pro studium sociální oblasti jako stvoření.

Takže po první úspěšné sbírce jste se rozhodla, že budete pokračovat dále?

Už od začátku jsem chtěla vytvořit něco pravidelného. Věděla jsem, že sbírku budu předávat dál, aby další lidé pokračovali po mně. Příští rok se samozřejmě budu soustředit na maturitu a pak půjdu na vysokou.

Máte už představu o oboru na vysoké škole?

Psychologie. Ale určitě bych chtěla během studia pracovat.

Měla by se ta práce ke studiu týkat sociální oblasti?

Kdyby bylo místo, tak bych to ráda zkusila po maturitě ve Fenixu. Už teď v rámci praxí chodíme do různých organizací. Starali jsme se třeba o seniory, které jsme aktivizovali a pomáhali jim s denní hygienou.

Čili naše budoucí osobní asistentka?

Jednoznačně. Paní učitelka říkala, že si takhle přímo s klienty užila vždy spoustu legrace.

Co vás vlastně zaujalo na cílové skupině našich klientů?

Nevím, jestli to tak vaši klienti vnímají, ale mám pocit, že obecně lidé s jakýmkoliv hendikepem se více či méně cítí stranou oproti intaktním (zdravým) lidem. Že si, nevím, jestli nevěří, ale jednoduše nemusejí cítit adekvátní podporu. Myslím tím, že se třeba mnohdy rodiny otočí zády k lidem, kteří mají nějaký zdravotní problém. Mým cílem je kohokoliv takového podporovat, aby tito lidé věděli, že na to nejsou sami. Aby měli jakoukoliv podporu: psychickou, finanční a další.

Překvapilo vás něco u vozíčkářů potom, co jste se začala díky pomoci Fenixu o ně více zajímat?

Nikdy jsem nevěřila, že se to opravdu může stát při skoku do vody. Vždy jsem tak nějak tušila, že voda je prostě hluboká a hrozí maximálně rozbití hlavy nebo prostě lehčí úraz.

Proč by měli mladí lidé zkusit pomáhat jako vy?

Hodně věcí by se ulehčilo, kdyby si lidé více pomáhali. Přijde mi, že jsou lidi hodně proti sobě. Dnešní doba je mnohdy hodně taková negativní. Základem by bylo, aby si každý člověk zkusil třeba den nebo hodinu na vozíku. Zjistil by, jak je to složité, že to není jenom o tom, že si člověk poraní míchu. Ale že člověk musí zvládat daleko více věcí. Jsem přesvědčená, že si lidé nepomáhají hlavně proto, že si nedokážou představit, jak se druzí cítí.

Dá se s tím něco udělat?

Asi víc empatie. Zkuste se prostě vcítit i do druhých, jak to vnímají. Když pochopíte druhé, tak třeba víc pochopíte i sami sebe.

Dne 27. března 2025 proběhl již XIX. ročník Festivalu ošetřovatelských kazuistik, který tradičně pořádá Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická Zlín. Akce s podtitulem „Moje nejzajímavější kazuistika“ se zúčastnili žáci zdravotnických škol z celé Moravy, kteří prezentovali své nejzajímavější kazuistiky a sdíleli cenné zkušenosti z oblasti ošetřovatelské péče.

Nejlepší kazuistiku vybírala tříčlenná odborná porota složená z vedoucích zdravotnických pracovníků Krajské nemocnice Tomáše Bati ve Zlíně, v jejímž čele stála náměstkyně pro nelékařskou zdravotní péči a kvalitu Mgr. Kamila Slabáková. Vedle odborné poroty byla součástí hodnocení i žákovská porota, která se skládala ze zástupců jednotlivých zúčastněných škol.

Naši školu skvěle reprezentovala Natálie Malenová ze třídy 4.B, která zvítězila ve školním kole se svou kazuistikou "Ošetřovatelská péče o nemocného s bércovým vředem". V žákovské porotě pak zasedla Veronika Škrdllová ze 4.D, která ve školním kole obsadila druhé místo.

Natálie Malenová svým precizním přednesem, výbornou znalostí problematiky a pečlivým zpracováním kazuistiky zaujala nejen odbornou, ale i žákovskou porotu. S velkou radostí oznamujeme, že zaslouženě získala 1. místo v obou kategoriích!

Natálce gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci naší školy. Velké díky patří také mentorce PhDr. Spurné za její podporu a odborné vedení.

Další den jsme již jeli na naše pracoviště, kde jsme dalších 14 dní pracovali. Domov pro seniory se nacházel nedaleko Milána ve městěčku Monza a nazýval se San't Andrea. Museli jsme sem dojíždět cca půl hodinky každý všední den, ale vždy to rychle utíkalo. V domově mluvila většina personálu jen italsky, takže to někdy byl opravdu velký oříšek se domluvit. Ve většině případů jsme používali neverbální komunikaci, ale hlavně Google překladač, který nám byl velkým partákem po celý náš pobyt. Ale někdy i překladač nestačil. Samozřejmě, že jsme se pár italských slovíček naučili, ale opravdu to nebyl dostatek. Směny jsme měli každý všední den od 10:00 do 14:00, takže jsme měli velmi mnoho času na poznávání nejen Milána, ale i přilehlého okolí, jako např. jezero Como. Nebudu vám lhát, byla to nádhera! Jezero bylo tak velké, že jsme si mysleli, že jsme se ocitli u moře.

Náš den na odděleních začínal úpravou lůžek, dolitím tekutin na pokojích i v jídelně a prostřením stolu na oběd. Poté jsme si většinou odpočinuli u výborné pravé italské kávy. Následoval oběd a poté ukládání klientů k odpolednímu šlofiků. Někdy jsme měli i vyhrazený čas s doktorem. Ti nás vzali k pacientům, u kterých jsme změřili vitální funkce a poslouchali rychlé konverzace v italštině, kterým jsme vůbec nerozuměli. Tímto naše směna skončila a my jsme mohli kráčet vstříc dalšímu dobrodružství. Večeře nám vozila jedna italská restaurace až pod nos. Na těch jsme si náramně pochutnali. Po většině večerů jsme hráli společně hry Aktivita nebo Bang, kde jsme pana učitele nespočetněkrát rozstříleli na padrt' a u toho se náramně smáli a stmelovali se.

První týden nám krásně svítilo sluníčko, kdy jsme chytli i trochu toho bronzu, ale druhý týden nám přšelo a byla zima, tak jsme druhý týden převážně věnovali čas restům a dohánění školy.

což nás popravdě moc nebavilo. Poslední den jsme museli z ubytování odejít již ráno, ale autobus pro nás měl přijet až večer, tak jsme si prodloužili náš pobyt v Miláně po kavárnách a obchodních domech, protože přelo.

Uteklo to jako voda a páni řidiči už byli opět na svých značkách, tentokrát ale s velkým autobusem. Proto jsme si každý ze svých 2 a více sedaček udělali letiště na spaní a dalších 12 hodin na cestě uteklo jako voda a byli jsme opět v tom studeném Brně. Užili jsme si to náramně, a i když jsme s něčím třeba měli nějaký problém, vždy jsme ho vyřešili a udělali si to pěkné. Získali jsme spoustu nových přátel, zkušeností a hlavně zážitků, na které budeme vzpomínat celý náš život.

Účastnili se: Markéta Havlíčková a Aneta Šebelová (3A), Eliška Kovářová (3B), Michaela Ochotnická, Karolína Ghisi a Kateřina Šindelková (3C), Anna Francová a Tereza Duroňová (3D), Tereza Friesová a Lucie Tonnerová (3S), Alessio Azzarone a Karolína Křešťáková (3LB)

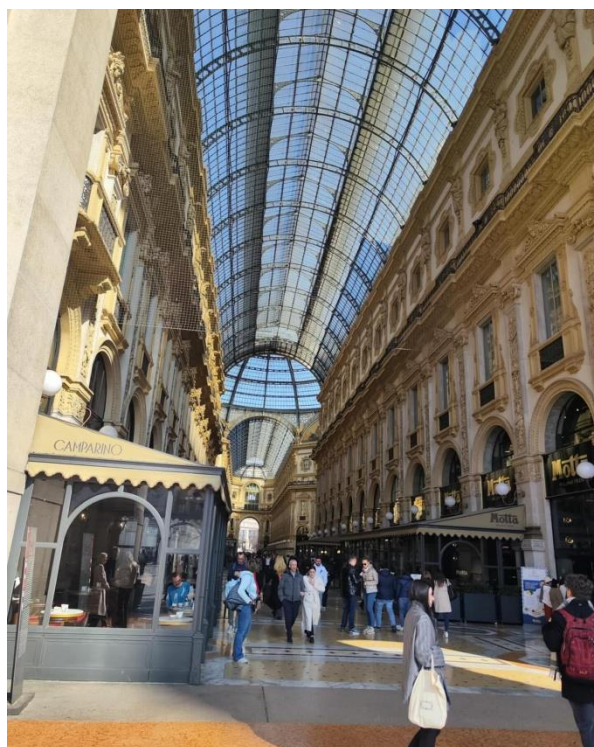
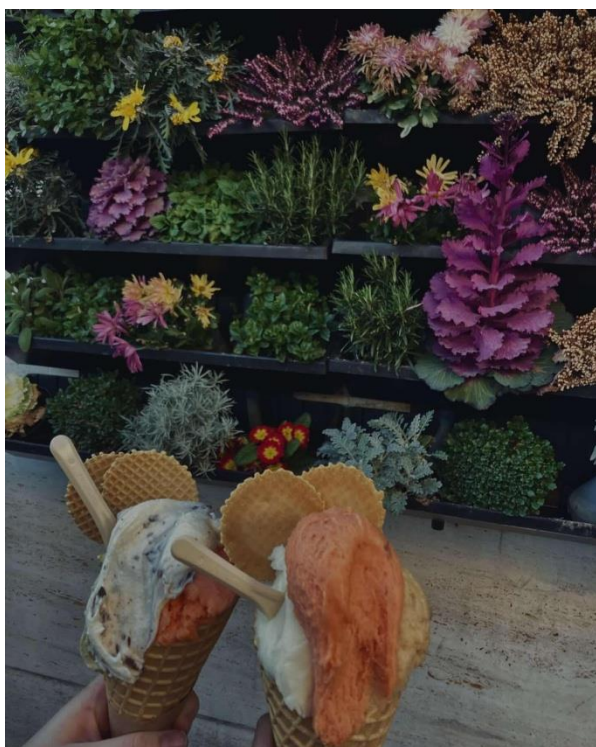

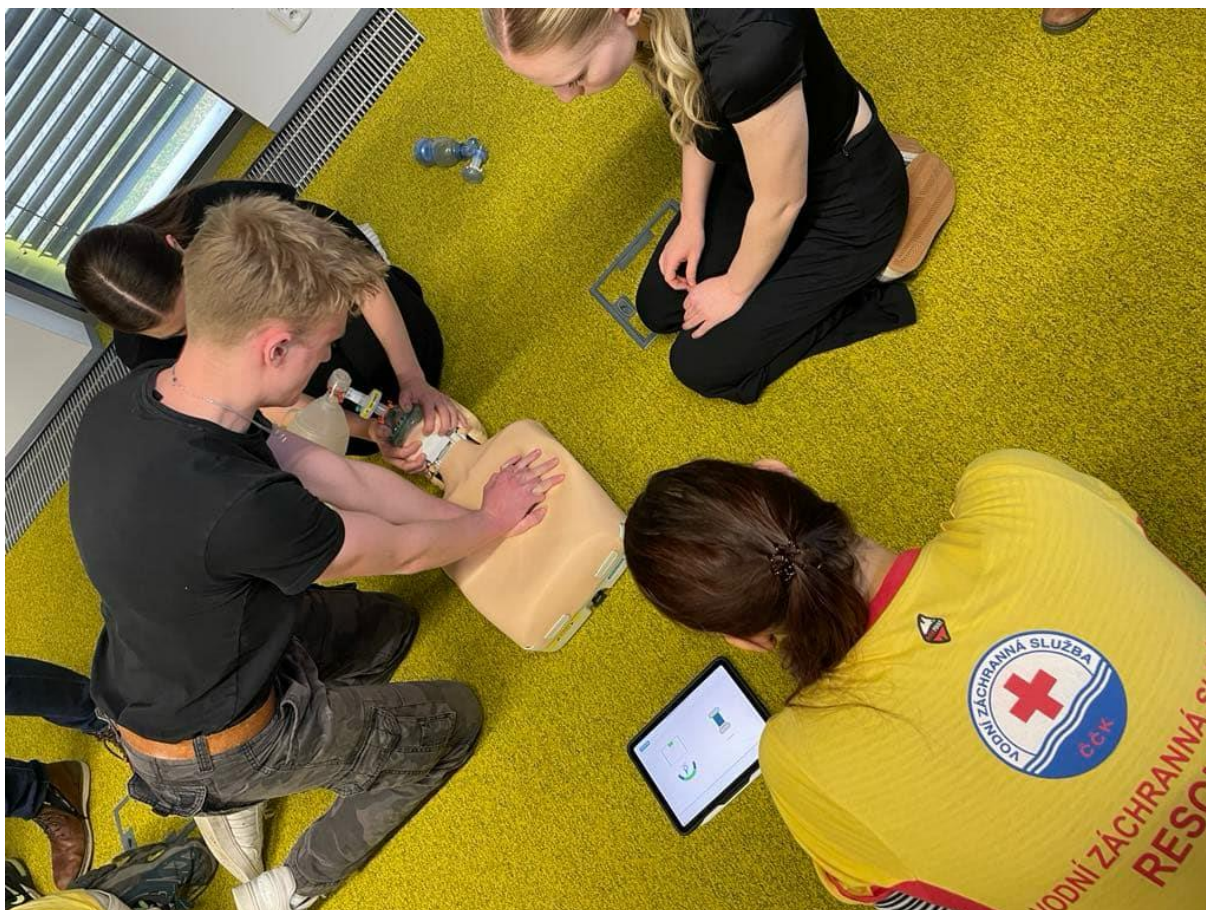

[Další fotky naleznete zde](#)

Zúčastnili se:

- Adam Bureš
- Adéla Vychodilová
- Jakub Momirov
- Eliška Kovářová
- Ema Krčálová
- Teo Formánek

- Hit měsíce března... **3 krát 1 = 4**
Prosím, nachystejte si peníze, vysvětlíme si, budu bankéř.

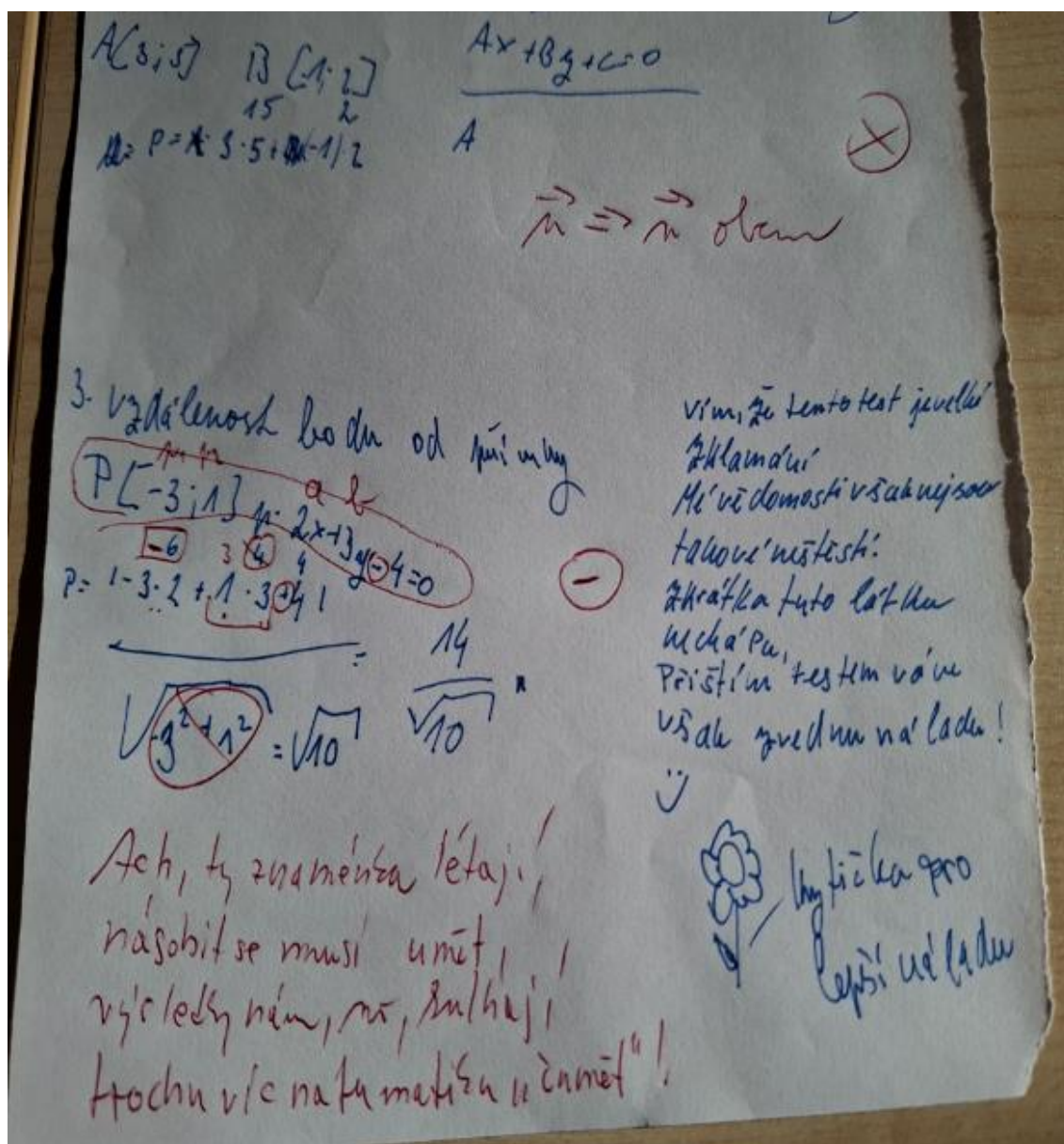

Aspoň někdo poslouchá
matematika pro všechny
správně pane/ní kolego/gyně
společně zvládneme, vysvětlíme.

- Trocha poezie matematiky, i češtin nám může závidět...

„Vím, že tento test je velké zklamání,
mé vědomosti však nejsou takové neštěstí,
zkrátka tuto látku nechápu,
příštím testem vám však zvednu náladu!“

„Ach, ty znaménka létají,
násobit se musí umět,
výsledky nám, no, kulhají,
trochu víc na tu matiku „čumět“.“

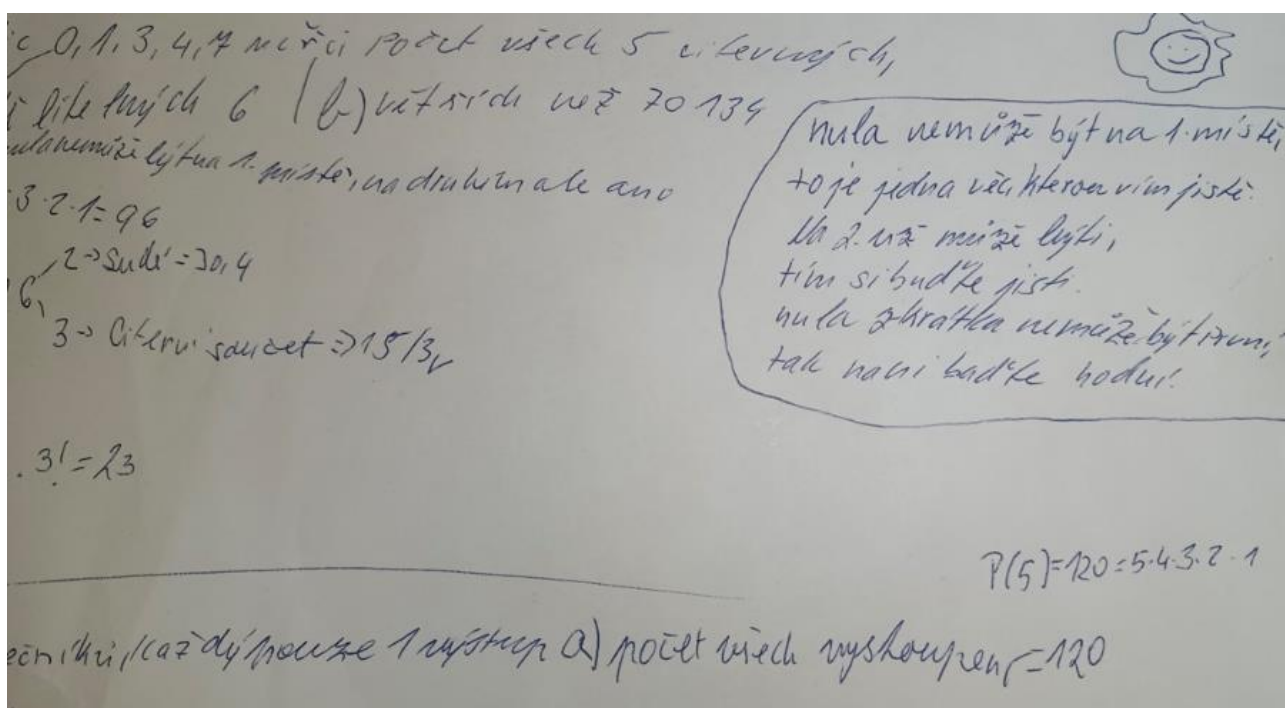
„Vážený pane učiteli, růže jsou rudé, fialky modré, tento test jsem opravdu pokazila, byla bych vděčná, kdybych si ho opravila“.

„Vážená slečno, matika růžová, písemka hlášená, krása počítání,
matika láska, život šťastný, opravit můžete bez vyčítání“.

...a žákyně nedošla

„Nula nemůže být na prvním místě, to je jedna věc, kterou vím jistě,
na druhém už může být, tím si buďte jisti.“

Nula zkrátka nemůže být první, tak na ni buďte prostě hodní“.

„Všichni jsme nuly a jedničky, každý z nás je takový či makový,

jde jen o respekt k tobě, slušné chování, a nebýt lakomý,

druhý třetí může být stejný jak sedmý nebo dvanáctý,

z nul jsou i jedničky, O!, kamarádství navždy společný,

usměj se a pojd' tou cestou v dál, na pořadí nezáleží,

s jiskrou a nadějí, mobil vypni, ať síla tě provází“.

- Moudro: vytvoř latinské slovo z písmen: a c d e e i m p r
- Pro pobavení bez urážky s nadhledem, zasmějme se sobě i těm,

Váš učitel

ŠŠrM.

Mgr. Peter Milčák – Televíkend

[Odkaz na pořad](#)

(čas: 1:02)

Brno – město mého srdce

Asi mají naši pozici. Před chvílí nám nad hlavami kroužil průzkumný dron. Přenosný výkonný radar, na střeše několik domů opodál, našly rušičky. Nemůžeme ven, jsme v pátém patře, ale stejně nevidíme víc než nejbližší budovu. Mlha, pod jejíž rouškou jsme se sem doplížili, nám kvůli rušenému GPS signálu brání v návratu. Papírová mapa by nám k ničemu nebyla, už tu nejsou ulice ani čtvrti. Zbyly pouze sutiny a kostry budov. Ani ti, kteří zde žili, by to tu nepoznali. Halím se do termofolie, aby mě nezachytily termokamery dronů a vyhlížím z okna. *Jako bychom se topili v mléce.* Slyšíme svištění a čekáme na smrt. Ale to jen v dálce běloba oranžová a za hlukem exploze něco zasyčí. *Tank.* To syčení byla munice. Ruce se mi třesou, mám sucho v ústech. *Dal bych si cigaretu.* Připadám si, jako bych se sám topil v temnotě. Jenže tahle temnota je bílá a každou vteřinou mě může zabít. Vlastně pochybuji, že jsou tu lidé, kteří by nám mohli pomoci uniknout záhubě. Je přece rok 2050 a všechny ty válečné stroje již dávno nepřijímají rozkazy lidských pánů. Veškeré válečné úsilí řídí umělá inteligence. Když se nad tím zamyslím, tak je mi i jedno, pod jakou vlajkou teď bojuji. Cíle mají stejné všechny strany konfliktu. Národní hrdost mě navíc dávno opustila. Je až s podivem, jak rychle z vás válka udělá čistě biologickou bytost... Na rameno mi klepe jeden z chlapů, kteří tu se mnou vězí a vytrhává mě tak z úvah. Prsty mi znakuje: „*P R Y Č O D O K N A*“

Dělá to kvůli odposlechu, některé stroje dokážou lidský hlas rozeznat na půl kilometru. Radši se od okna vzdalují. Má pravdu, není to bezpečné. Je to už ale vlastně jedno. Svištěním na sebe upozorňuje další raketa. Tahle je pro nás. Všichni máme takové to šimrání na zátylku, dokazují to jejich pohledy. Loučí se jimi...

Když nabírám vědomí, sedím zády ke zdi a urputně mi píská v uších. Třeští mi hlava a pálí plíce. Vzduch je prosycen prachem na hranici dýchatelnosti. Nemůžu vstát a pravou rukou mi nejde hnout, jen tak mi leží v klíně. Neprůstřelná vesta mě dusí a svojí vahou, jako by mě táhla do hlubin. Zdravou rukou s námahou odepínám to pomyslné závaží na ramenou a otvírám ho jako knihu. Zpod zad mi nejde vytáhnout. Zároveň zjišťuji, že pravačka sice nefunguje, ale pořád jí cítím. Vyvalila se mi do ní horká hmota, kterou doteď vesta tlačila do břišní dutiny. Pára, ze stále se pohybujících vnitřností se mísí s mlhou. Ztrácím vědomí.

V klidu bezvědomí mi víří obrazy jeden za druhým, ale pouze jeden vyvstává nad ostatní. Jsou to osamocené vzpomínky na budovy a parky. *Myslím, že si vzpomínám.* Dostal jsem se sem na střední školu a čtyři roky mého života tu zůstaly. První měsíce byly těžké. Jako hluk z vesnice jsem měl z toho města strach. Jeho přeplněné šaliny a neustávající hluk

unavovali. To město se mi tehdy zdálo špinavé, ošklivé a myslím, že páchlo. To samé jsem si myslel o škole. Jen málo jsem ale tušil, kam mě víry osudu zavanou. Ten obraz města nemá moc ostré okraje, je to jen dobarvující se šmouha s několika stíny postav.

Znovu se budím. Hodně ztěžka se mi dýchá a celé tělo mám jako v ohni. Vrstva prachu je tak silná, že nevidím barvu svých černých bot. Na břicho se ani neodvážuji pohlédnout. Stejně vím, jak vypadá, viděl jsem to už mnohokrát. Pod takovou vrstvou prachu krev svítí jako rudá barva. V ústech mám suchou kovovou pachut'. Pohledem bloudím po místnosti, a s námahou ostřím na obrazy roztrhaných těl rozvěšených všude okolo. Z budovy, která nám sloužila jako úkryt, jsou pouhé trosky. Místo okna, ze kterého jsem se rozhlížel, zeje obrovský otvor se šklebící se konstrukční ocelí. *Z venčí musí vypadat, jako chřtán bestie.* Je mi zle. Znovu se propadám do hlubin.

Obraz města je už zřetelnější. Občas dokážu rozeznat obličej kolemdoucích. Je to jako by se na mě přišli podívat. Jedná se o bohatou paletu rozličných tváří. Všechny vypadají přátelsky, skoro povědomě. Ale jedna vyvstává nade všechny. Je to mladá dívka, trochu bázlivě zastrčená mezi dvojici vlasatých vousáčů. I přes stále nedokonalé zaostření dokážu rozeznat její důvěrně neznámé rysy. *Kdo jsi?* Vítají mě. Místo, kde stojíme se stále mění, ale oni, ta skupinka přátel, je pořád stejná. Chvíli jsme ve škole, kterou jsem v Brně navštěvoval. Chvíli v parku, kam jsem chodil, občas nahlížíme do kaváren, které jsme kdysi s dávnými přáteli vydatně financovali. „Kdo js...“

Bolest mě zase probírá. Hlavu mám těžkou a dech mělký. Šikovný lékař by mi jistě pomohl uniknout od smrti. Mráz, z toho hnusného pomyšlení na smrt, mi přejíždí po zádech. Tohle je jedna z těch vzácných chvil, kdy zvířecí pudy i zbytky lidského rozumu z plných plic řvou to samé: „*Uteč! Křič! Žij!*“ A já chci žít: „*Pomoc! Help! Sjskuh...*“ Porušil jsem pravidlo mlčení a trest na sebe nenechává dlouho čekat. Krev se mi dere z úst. Úporný kašel mi krade další střípky sil a já opět unikám.

Obličej mé přátel teď vypadají trochu ustaraně, ale zato je vidím docela ostře. I ta bázlivá dívka má už v mých vzpomínkách jméno. Vybavují se mi všechny ty zážitky, které jsme spolu získali. Ona a všichni mí přátelé, kteří mi teď drží čestnou stráž, byli důvodem, proč jsem tohle město začal milovat. I přes to, že kdysi dávno, ve světě, který jsem znal, byla místa, kde jsem se cítil šťastnější. *Chybí mi.* Tělo i duši mám po mnoha letech přetvořené, ale ona společně s tímhle městem a všemi, kteří se mi tu dívají do očí, zůstali stejní.

„*Jak se k vám dostat?*“ Ptám se, ale marně čekám na odpověď. *Je na ně krásný pohled...* Svaly v mém těle ochabují. Všechno utrpení, které jsem v sobě mnoho let držel, se dere ven. „*Chci k vám!*“ Křičím a do očí se mi hrnou slzy. „*Nechci tam, já nechci... Nikdo tam na mě nečeká, jen smrt v mosazné nábojnici.*“ Neslyší mě, tak jako já neslyším je. Chci se k nim přiblížit, snad pokleknout. Prosit o odpuštění, že jsem je v tom městě nechal. Ale nemůžu. Zběsile sebo-

cukám, ale v prostoru se nepohybuji ani o píd'. Něco mě táhne vzhůru. *Nebo spíš dolů?* Padám vzhůru stále rychleji a ona mi v posledních okamžicích prstovou abecedou úzkostně znakuje: P U Š Ť T O...

Otáčím hlavu směrem, kterým padám a z úst se mi dere bezhlasý výkřik. Nade mnou se rozprostírá moře mlhy a ohně. Pravé peklo. Hrozivý odraz města, kde se teď nacházím a zároveň místo, kde právě umírám. V tom odraze ale není nikdo z mých přátel, je tam jen mlžná samota protkaná nití krve. Peklo stvořené bez pomoci ďábla. Můj domov. I to, co mě táhne zpět do toho automatizovaného utrpení je výtvorem člověka. Jsem to já... odporná hromada masa, špinavá, zaprášená, páchnoucí, s úzkostnýma očima, ze kterých uniká život. Ale život jsem také já. Oblečený do čistého oblečení v krásném městě plném lidí, které jsem znal. Daleko od utrpení světa živých, rozprostírajícího se nade mnou. A celé to utrpení zkondenzované do jednoho ubohého těla padá zpět do pekla a snaží se mě stáhnout s sebou. Zdravou ruku s přerostlými nehty přitom úzkostně zarývá do mé pravačky. Vybředlá střeva tomu visí až k chodidlům, směrem, kde se nachází umírající svět živých. Hledím si do očí a připadám si v nich, jako pták uvězněný v kleci.

Znovu nabírám vědomí. V ústech stále cítím železitou pachut' a sotva se držím na hranici vědomí. Všechno se mi to zdálo jako věčnost, ale nejspíš tu ležím pouze několik desítek minut. Dunivé kroky zní ztraceně, kam jsem byl uvržen. Dávno ale vím, co mám dělat. Pomalu a s námahou vytahuji ze stehenního pouzdra zbraň a přikládám si ji k odhalenému hrudníku. Zhruba tam, kde má být srdce. Zpoza trosek se již vynořuje několik postav. Při pohledu na jejich odporná špinavá těla, potřhané uniformy s vybledlými kříži zdravotníků a propadlé tváře s prázdnýma očima pro ně mám smutné přání: „*Kéž zemřete rychle přátelé...*“

Naposledy mě přepadá záchvatovitý kašel, který mě dusí vlastní krví.

Zbraň je chladná a těžká, při výstřelu nemám sílu ji udržet. Pomalu, s klidem se nořím do chladivého tepla města, které jsem znal, plného lidí, které jsem miloval.

Tady mě máš Brno...

První praxe byly dost stresující, vůbec jsem nevěděla, co mám očekávat, jak to bude probíhat, co budeme dělat, kdo tam bude, jak to tam bude vypadat, jestli tam budou hodné sestřičky, ať tam nic hlavně nepokazím a jaké budou paní učitelky. Bylo toho hodně na přemýšlení. Je dost zajímavé, když si zavzpomínám na moje první praxe, jaký velký rozdíl je to teď.

Praxe nám začaly ve 2. ročníku, bylo brzo ráno a já vstávala okolo půl paté, nemohla jsem ani usnout, jaký jsem měla strach. Vstala jsem z postele a šla se nachystat. Venku byla tma a já šla na vlak, nikdo nikde a já v hlavě milion myšlenek, jaké to bude. Nastoupila jsem do vlaku a chtěla se najíst, ale nešlo to, tak jsem jen seděla a snažila se uklidnit. Dojeli jsme do Brna a já šla na zastávku Milosrdní bratři do nemocnice, jak nečekaně k Milosrdným bratrům na oddělení LDN. Paní učitelka na nás čekala před nemocnicí a já byla ráda, že vidím aspoň své spolužáky a nemusím to prožívat sama. Šli jsme do šatny se společně převléct a nachystat se.

Jak jsme byli nachystaní, tak to všechno začalo, šli jsme na oddělení. Paní učitelka nám tvrdila, že se dneska nebude nic dít a budeme se jen dívat a seznamovat se s personálem, ale tak to vůbec nebylo. Začalo to vážně tím, že jsme se seznámili s personálem a prozkoumali oddělení, ale pak jsme si měli dát zástěry a jít na pokoj jít dělat ranní hygienu. Byl to šok, vůbec jsme nečekala, že něco půjdeme dělat, ale zvládla jsem to a jsem na sebe pyšná.

Postupem času se to zlepšilo a už jsem takový strach neměla, zvykala jsem si na to, takže jde jen o trpělivost a čas. Praxe byly vážně jiné, než jsem očekávala, přece jenom už to není jak ve škole při výuce. Praxe mě bavila a bylo to něco nového. Není zas tak lehké komunikovat se staršími lidmi, kteří jsou nemocní. Jsem trochu stydlivá, a proto jsem měla strach komunikovat s pacienty. Měla jsem hlavně strach, když bych něco nevěděla, tak co budu dělat, ale naštěstí máme moc hodné paní učitelky, které nám poradí a s čímkoliv pomůžou. Personál bývá také milý a trpělivý. Nejvíc mi hlavně dala měsíční praxe, tam jsem toho viděla, naučila a zkusila mnoho. Osamotníte se tam a zkusíte si, jaký to je být skoro v práci. Takže praxe mi dala větší odvalu a chuť zkusit nové věci. Vzala mi ten strach, který se mnohem zlepšil. Je to velká zkušenost a na praxi se toho nejvíc naučíte, důležité je si věřit a nebát se zeptat nebo si to zkusit.

Tanci jsem se věnovala od dětství. Začala jsem s ním ve svých pěti letech a skončila jsem v roce 2018. Původně mě rodiče dali to tanečního kroužku, protože chtěli, abych se měla kde zbavit energie. Hodně mě to začalo bavit a nechtěla jsem přestat, těžko se mi končilo. Tanec je pro mě odreagování. Vždy na vše zapomenou a pouze si užívám, že mohu dělat to, co mě baví a co mě naplňuje.

Jak se říká, sto lidí, sto chutí. Někomu vyhovuje obecně Street dance, někomu zase contemporary, disco dance, break dance, lockin, balet, hip hop nebo třeba společenské tance. Mě osobně baví nejvíce contemporary. Od mala jsem se věnovala disco dance, následně jsem chtěla jít na baletní školu, ale to nevyšlo, protože jsem na záchodech v jejich škole našla pavouka. Ale bylo to jen dobře, že jsem tam nešla. Pak jsem se asi v deseti letech začala věnovat hip hopu a street dance. Nikdy jsem se moc netančila contemporary, ale mám k tomuto stylu tance největší citovou vazbu.

Mojí sestře, Tereze, se líbilo, jak mě tancování bavilo, tak začala tancovat taky, bylo to ještě, když jsme byly malé. Do roku 2018 jsme ve všech tanečních skupinách byly spolu. Terka v tancování pokračuje dodnes a chtěla by se tomu v budoucnu dále věnovat a pořád se zlepšovat.

Nejvíce mě vždy bavili soutěže a o prázdninách soustředění. Na soutěže jsme jezdili velmi často. Trénovali jsme maximálně, abychom to zvládli nejlépe, jak jsme jen mohli. Vždy jsme byli skvělá parta, všichni jsme si rozuměli. Na soutěžích jsme často vyhrávali, ale osobně si myslím, že jde spíš o pocit někomu ukázat, na čem jsme pracovali. Dělal to každý snad sám pro sebe, aby se zlepšoval a překonával sám sebe.

Soustředění o prázdninách bylo vždy nejlepší. Jezdilo se do Vizovic poslední týden v srpnu. Většinou vyšlo pěkné počasí, a když ne, tak nám to přeci nic nezkaží. Každý den jsme mívali zhruba pět tréninků na hodinu a půl. Nechyběla ani stezka odvahy předposlední noc, nebo battly, kdy každý, kdo se na to cítil, ukázal, co má v sobě.

Občas lituji toho, že jsem přestala tančit, ale kvůli určitým věcem jsem musela. Často si říkám, jestli nezačít s contemporary, tak se třeba jednoho dne přesvědčím, že bych to mohla zvládnout.

Škola byla za námi a před sebou jsme měli celé dva měsíce prázdnin. Většina mých spolužáků odjela k moři nebo k rodině, prostě jen tak odpočívat, ale my se rozhodli, že si letos vyjedeme někde na kola. Náš plán byl takový, že každý den ujedeme několik kilometrů, prohlédneme si památky, které budou po cestě, až dorazíme do dalšího kempu, kde si postavíme stan a půjdeme v klidu na večeři a potom na procházku.

Ve Zlíně jsme zaparkovali auto a vydali se na naši „dovolenou“. První překvapení nastalo hned po příjezdu na místo, kde jsme měli přespát. Kemp byl zrušený a my se museli vracet a hledat jiné místo. O několik kilometrů později, po rozbití stanů, jsme již byli natolik unavení, že jsme si jen uvařili čaj, dali si něco malého k snědku a šli spát. Další den jsme byli rozlámaní z první noci strávené na zemi ve spacím pytli. Ale na to jsme nedbali a vyrazili na další cestu. Ta proběhla téměř bez problémů. Počasí nám přálo. Nebylo ani moc velké teplo a ani nepršelo.

Dorazili jsme na místo, kde už nás čekal známý. Společně jsme zaparkovali kola a šli na koupaliště. Poté jsme zašli na večeři, kde jsme si objednali jídlo, ale čekali jsme na něj víc jak dvě hodiny. Už jsme byli všichni rozmrzelí, a tak nebylo divu, že jsme se všichni nemohli dočkat, až si lehneme do peřin. Každý jsme usnuli, jako když nás do vody hodí. Na další část naší výpravy jsme vyrazili brzy ráno. Chtěli jsme si zajít na prohlídku jednoho zámku, když jsme tam ale přijeli, úplně jsem se zhrozila: „To není možné, jak to, že je zavřeno?“ A pak nám to došlo. „Je pondělí přece!“ Řekla máma. Tak jsme se zase obrátili a jeli pryč. Přemýšleli jsme nad další cestou a shodli se, že bychom se chtěli podívat do Lednicko-valtického areálu. Zeptali jsme se jednoho pána na cestu a ten nám řekl: „Jó, to musíte tudy, a pak pořád po cyklostezce. Je to kousek a je to ve stínu.“ Vydali jsme se určeným směrem a narazili na cestičku zarostlou přes metr vysokými kopřivami. Sesedli jsme z kola, zatnuli zuby a šli se prodírat pralesem. Po chvíli jsme narazili na lesní cestu, která navazovala na cyklostezku. Jaké ale bylo překvapení, když se před námi objevila sice rovinka, jenže kolem nebyl žádný stín. Ten den bylo vedro k zalknutí, až se na cestě dělaly bublinky s rozteklým asfaltem. Nikde nebylo vidět ani živáčka. Nasadili jsme si na hlavu šátky proti slunci a vyrazili. Ten „kousek“, jak nám řekl pán, byl delší než 68 kilometrů! Za celou dobu jsme nikoho nepotkali. Vlevo asi 50 metrů od nás se nacházel les a po pravé ruce jsme měli téměř vyschlou řeku. Proto není divu, že jsme si s vděkem sedli do chladné chatky, kterou nám mezitím objednal bratr v kempu.

Mysleli jsme si, že všechno už bude dobré, ale to jsme se pletli. Místo krásné klidné noci, kdy by měli být slyšet jenom cvrčci, jsme asi až do pěti do rána poslouchali hudbu z vedlejší chatky. Další dny už proběhly bez větších problémů, až na velmi vysoké kopce místo původních

slíbených rovinek a na to, že bratrovi praskla duše. A tak jsme došli na nádraží a odjeli do Brna. Tam jsme si pořádně odpočinuli, počkali na rodiče, až přivezou auto a odjeli domů.

Na tuto dovolenou vzpomínám obzvlášť ráda. I přes všechny problémy a kopřivy byla zábavná. Od té doby jsme si řekli, že budeme jezdit radši k moři a na kola si vyjedeme jednou za čas.

Co budeme potřebovat:

- Gnocchi: 500 g
- Kuřecí prsa: 2 ks
- Cibule: 1 ks
- Česnek: 2 stroužky
- Rajčata: 400 g (loupaná v plechovce)
- Smetana ke šlehání: 200 ml
- Parmazán: 50 g
- Olivový olej
- Bylinky: bazalka, oregano
- Sůl, pepř

Postup:

1. Příprava kuřecího masa:

- Kuřecí prsa nakrájejte na kostky a osolte a opeřete.
- Na pánvi rozehřejte olivový olej a kuřecí maso opečte dozlatova.

2. Příprava omáčky:

- Na stejné pánvi osmahněte nadrobno nakrájenou cibuli a česnek.
- Přidejte rajčata z plechovky, rozmačkejte je vidličkou a nechte společně s kuřecím masem dusit asi 10 minut.
- Poté přilijte smetanu, dochutěte solí, pepřem, bazalkou a oreganem.

3. Příprava gnocchi:

- Gnocchi uvařte v osolené vroucí vodě podle návodu na obalu. Slijte je a přidejte je do omáčky s kuřecím masem.

4. Servírování:

- Hotové gnocchi s kuřecím masem posypte nastrohaným parmazánem a podávejte ihned.

Tipy:

- **Gnocchi:** Můžete použít jak domácí, tak kupované gnocchi.
- **Zelenina:** Do omáčky můžete přidat i jinou zeleninu, například cuketu, lilek nebo papriku.
- **Sýr:** Místo parmezánu můžete použít jiný tvrdý sýr, například grana padano.
- **Koření:** Experimentujte s různými druhy koření, například s chilli nebo rozmarýnem.

Dobrou chuť!

Medailonky sportovců – Gottfried Bistumer

Autor: Mgr. Jan Pejpek

Je možná nejstarším lyžařem na světě. Rakušanu Gottfriedu Bistumerovi bylo začátkem víkendu 7. 2. 2025 přesně sto let a sto dní. A na mistrovství světa v Saalbachu-Hinterglemmu je obletovaný skoro jako Marco Odermatt. Ke stoletým narozeninám dostal nové lyže, na svah vyráží během zimy šedesátkrát. „Důležitá je dobrá kondice a tu i ve sto letech mám,“ říká Bistumer.

Gottfried Bistumer se postavil ke stolečku v obchodu s lyžemi v areálu stadionu v Hinterglemmu a v tmavé rukavici měl pevný stisk ruky, na tváři šibalský úsměv. Během

mistrovství světa v alpském lyžování je váženým hostem rakouského svazu. Interview s ním udělala i televize ORF.

Osobně se zná s legendárním Franzem Klammerem, olympijským šampionem ve sjezdu z roku 1976. Bydlí v městečku Radenthein v údolí Gegendtal, kde šedesát let šéfoval místnímu lyžařskému klubu.

„Ale teď už nemají peníze, tak už nepracuju,” směje se.

Na lyžích je ale pořád. Nejradši na sjezdovce K70 v Bad Kleinkirchheimu, kde je Klammer doma.

„Znám ho velice dobře, jsme kolegové. Občas se tam potkáme, ale teď už ne tak často, protože Franz bydlí ve Vídni, má to trochu z ruky,” vysvětluje Bistuber.

Jednasedmdesátiletý Klammer řekl, že dokud bude lyžovat Bistuber, bude i on.

Starého muže v Saalbachu-Hinterglemmu provází jeho kamarád Libor Kulig, někdejší manažer házenkářů Karviné.

„Gottfried je prostě skvělý. Když mu bylo sto let, napadlo mě propojit ho se značkou Kästle, která v roce 2024 taky slavila sto let. Znám se s majitelem Tomášem Němcem, tak jsem je dal dohromady. Přemýšleli jsme o jeho narozeninách. Co dáte stoletému chlapovi? Říkal, že má staré lyže, tak dostal nové,” usmívá se Kulig.

Sto let byste mu neřekli. Kulig ho sice po areálu pro jistotu podpírá, ale Bistuber chodí svěže a ještě líp mu to myslí. Vypadá fit a pravidelné lyžování mu v tom pomáhá.

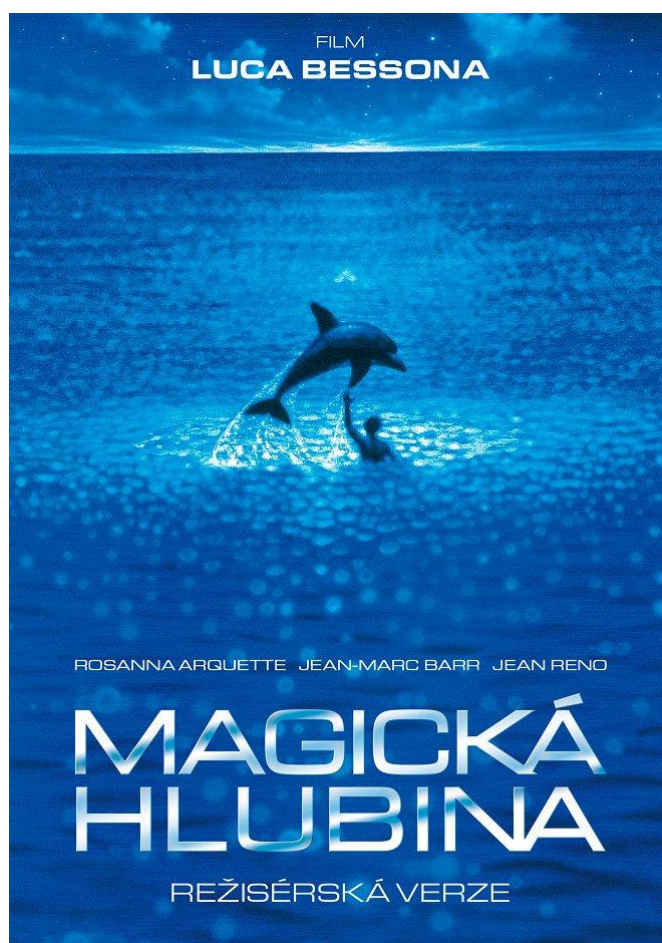
„Lyžování a kondice to je jedno to samé, bez toho to nejde. Když nemáš kondici, tak nemáš ani žádné kamarády, protože jim nestačíš. Je to takový kruh. Když se v tom kruhu objeví nějaká díra, potom to nefunguje,“ líčí Bistuber.

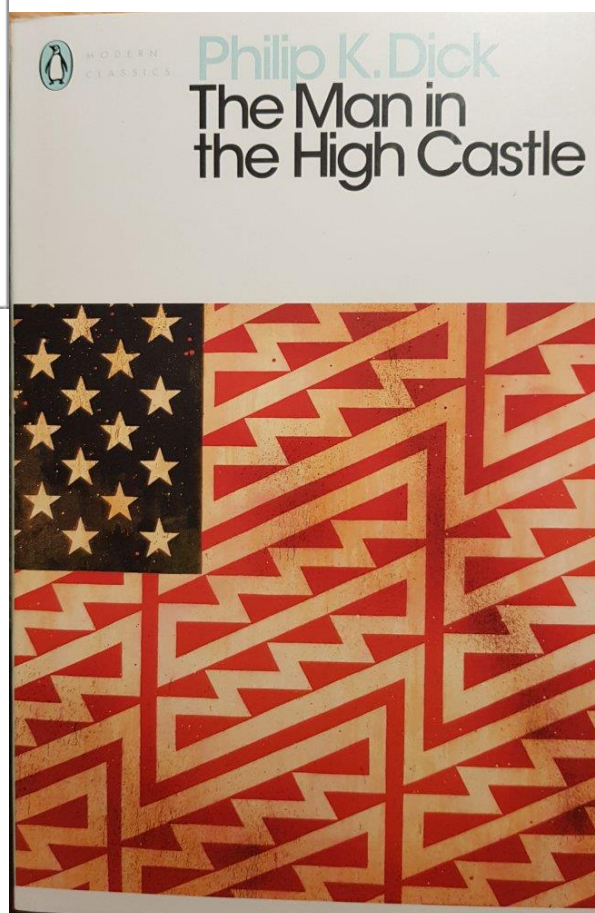
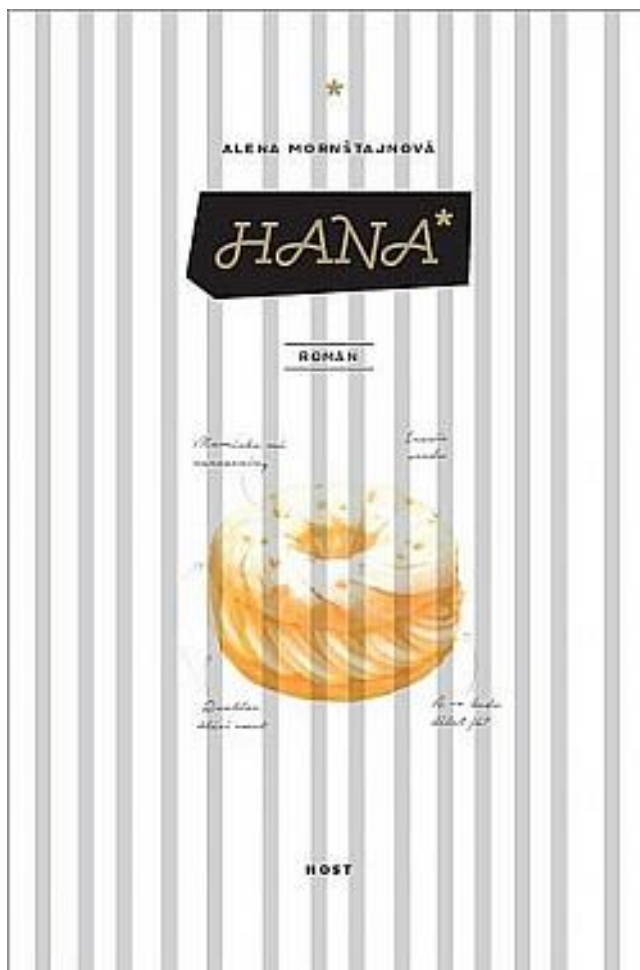
Mysl si udržuje bryskní i díky pravidelným partiím bleskového šachu, které hraje každé pondělí s o dvacet let mladším kamarádem.

„Prohraje buď kvůli tomu, že uplyne časový limit, dostane mat, nebo se vzdá. Vyhrávám často, protože oproti ostatním jsem hodně rychlý,“ směje se Bistuber.

Jeho další vášní je pěstování a křížení orchidejí. Základem jeho dlouhověkosti je ale jednoznačně aktivní způsob život, v minulosti se věnoval i atletice.

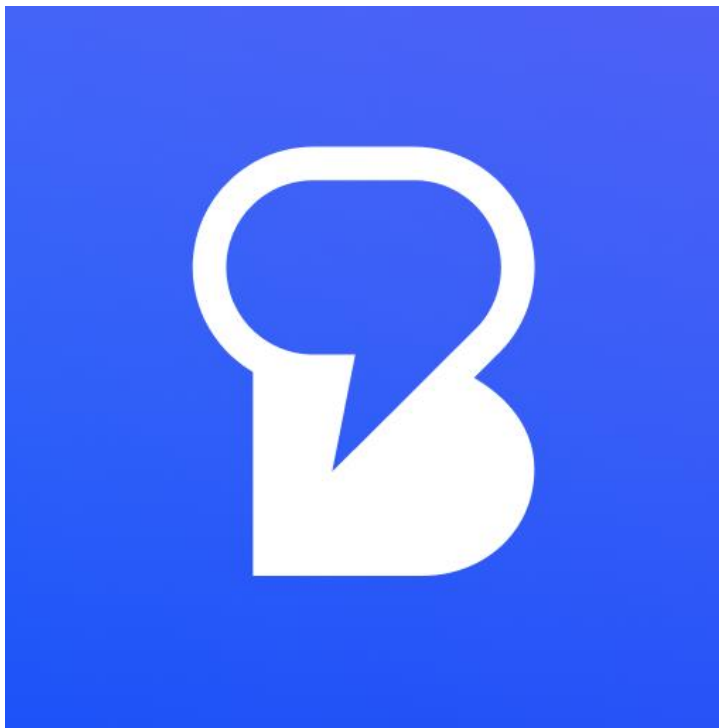
„Sedět je pro mě cizí slovo, sedět musím jen při hraní šachů. Bylo by skvělé, kdybych se při tom mohl hýbat,“ usmívá se.

Beeper

eRecept

Generál Torstec měl bordel v řepě. Valila na něho jedna levá hláška za druhó. Když začal s oblíháním, gómal, že s tó myší díró, jak Brnisku hókal, budó hotoví do tří dnů a do té staré kaltnové kuchyně – to pro něho byla Špéna, vtruknó népozděc do tédňa. Ale měl to zgómlý na levačku. Švédďali oblíhali Brnisko už čtvrté metr. Toho dňa měl Torstec kostru kántry a répalo mu v klóbech. Házel leháro před stanem v betálné sesli a pomalu se mu eklovalo, že to Brnisko musí tak dlóhó dobu oblíhat. Dal by tři tuny goldny, aby to už všecko bylo pali. Aby lapl dobré rozmar, hókl na hofírka, aby mu cvrkł trochu vajnoša. Hned jak lapl škopek s vajnošem a gómal ho vypařit, hókla ze Špény šlupka z kanónu. V raně přilítla kula a vymázla mu škopek z plótvě. Navrchu hodil zelené a v hóznách hnědé přeliv a hókl, že to byla betálná trefa, ale ať mu radši dotlačijó menší škopek, aby ten borec na Špéně měl menší cíl. Vo tem žádná, že story o téhle haluzi se rozlítla všade, takže všici sokoli ze štatlu machrovali, že jejich borec na Špéně góme betálně mířit.

V náké bifli bylo aji jeho méno, ale ta bifla už je dávno pali, a tak ho už nikdo negóme.

Přiřadte správné české definice k těmto brněnským výrazům:

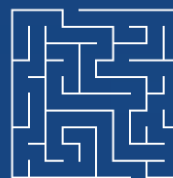
a) bičovat	1. Černá Pole
b) bífla	2. knížka
c) bimzál	3. polévka
d) blča	4. žvanit
e) Blekfild	5. udavač
f) blemcat	6. spěchat
g) bloncat	7. mravenec
h) bombik	8. chleba
i) bonzák	9. bloumat
j) brablóch	10. knoflík

Řešení: 1e, 2b, 3d, 4f, 5i, 6a, 7j, 8c, 9g, 10h

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaké předměty jsou na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺

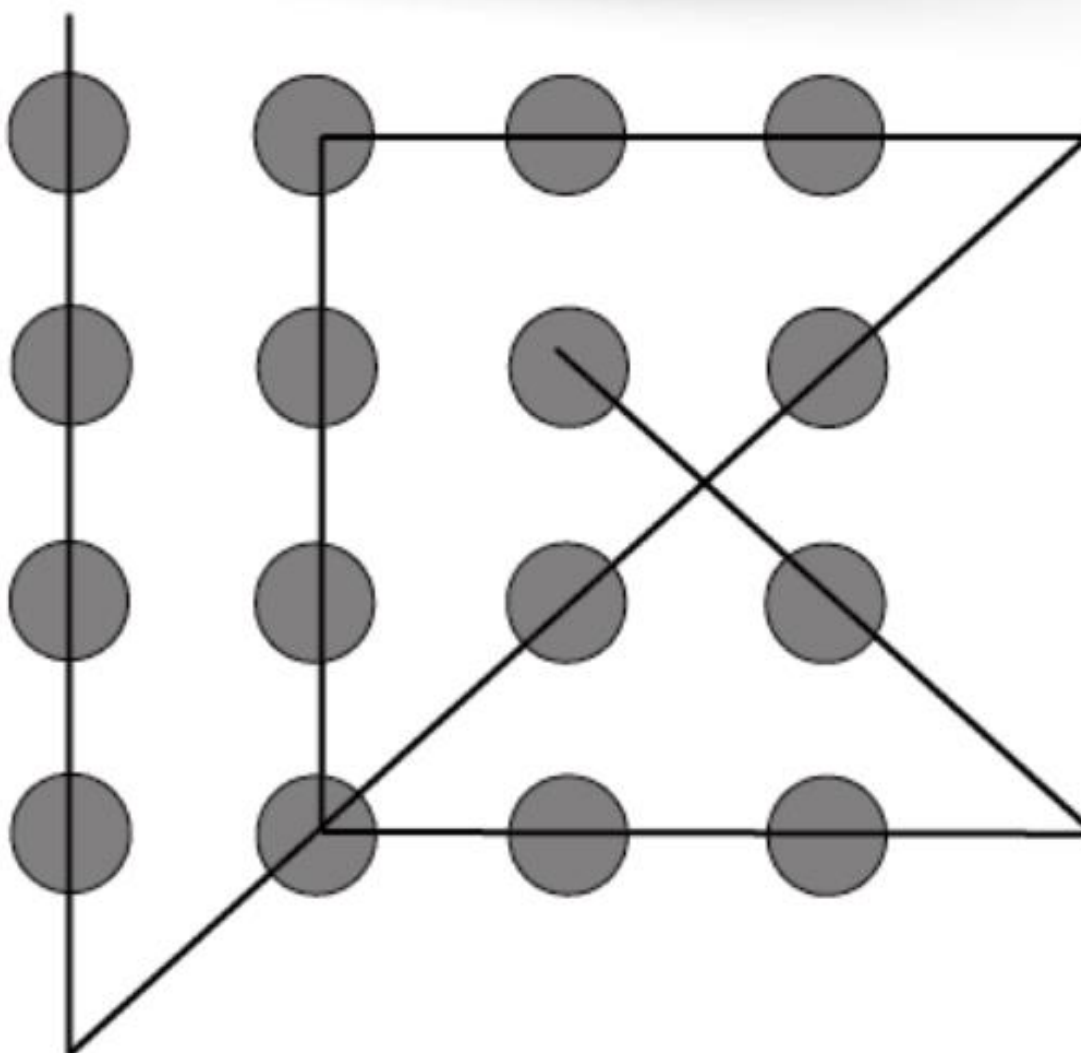

Řešení rébusu z minulého čísla

Rébus č. 1:

JEVIŠOVKA, LITAVA, SVRATKA, DŘEVNICE, KYJOVKA, MORAVA, DYJE, HANÁ,
ŽELETAVKA, SVITAVA, VELIČKA – vše jsou názvy **moravských řek**

Rébus č. 2: jedno z možných řešení viz obrázek

Zadání č. 1:

Najděte měkkýše:

Q	W	E	R	T	Z	U	I
O	Ň	A	S	D	F	G	H
J	K	E	Y	X	C	V	B
N	M	Ů	H	É	Í	Á	Ý
Ž	Ř	Č	Š	I	Ď	Ň	Ó
Ť	C	H	Q	W	L	R	T
Y	U	L	Ú	P	Z	O	C
V	B	N	M	Ě	S	D	F

Zadání č. 2

Najděte zvíře v následujícím obrázku pomocí přesmyčky z písmen:

Úspěšní řešitelé si můžou do kabinetu 45 dojít pro sladkou odměnu, pokud nám ještě řeknou prvních sedm číslic π 😊

SMÍCH NEZNÁ HRANIC

O POLICII

ROZHOVOR POLICISTY A ZLODĚJE.
ZLODĚJ SI NESE DVA KUFRY.
POLICISTA: „CO MĚTĚ V TĚCH KUFRECH?“
ZLODĚJ:
„JEŠTĚ NEVÍM, NESTIHL JSEM SE PODÍVAT.“

„CO SE VÁM STALO, DĚDO?“ PTÁ SE POLICISTA.
„ALE... SRAŽILO MĚ TO DO PŘÍKOPU.“
„A NEVÍTE NÁHODOU ZNAČKU?“
„BYLO TO ČERVENÉ, JIHOMORAVSKÉ, ALE ZNAČKU SI
UŽ NEPAMATUJU.“

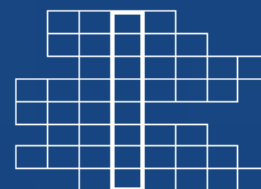
VÍTE, KOLIK JE POTŘEBA POLICISTŮ NA VÝMĚNU ŽÁROVKY?
ŠEST!
PRVNÍ STOJÍ NA STOLE A DRŽÍ ŽÁROVKU,
DRUHÝ, TŘETÍ, ČTVRTÝ A PÁTÝ OTÁČÍ STOLEM
A ŠESTÝ ČEKÁ U DVEŘÍ, JESTLI NEJDE PROUD.

POLICISTA ZASLECHNE, JAK SI DVA MLADÍCI PŘÁVĚ ŘÍKAJÍ VTIP.
„VÍŠ, JAKÝ JE ROZDÍL MEZI POLICAJTEM A HLUPÁKEM?“
POLICISTA K NIM RYCHLE PŘISTOUPÍ, VÝZNAMNĚ TOČÍ PENDREKEM A PTÁ SE:
„NO TAK ŘEKNĚTE, JAKÝ?“ MLADÍK NESMĚLE SDĚLÍ: „ŽÁDNÝ...“
„NO PROTO!“

PŘÍJÍMACÍ ÚKOL PRO POLICEJNÍ KANDIDÁTY:
DO OCELOVÉ KRABICE S OTVORY RŮZNÝCH TVARŮ (KRUH, ČTVEREC, OVÁL, TROJÚHELNÍK)
JE NUTNO ZASUNOUT TĚLESA ODPOVÍDAJÍCÍCH TVARŮ.
PŘIJATI DVA DÍKY NADPRŮMĚRNÉ INTELIGENCI, DESET DÍKY NEOBYČEJNÉ SÍLE.

VÍTE PROČ RUŠTÍ POLICISTÉ GHODÍ POKAŽDĚ VE
TŘECH?
JE TO JEDNODUCHÉ, PRVNÍ UMÍ ČÍST, DRUHÝ UMÍ
PSÁT A TEN TŘETÍ, TEN POZORUJE TY DVA
NEBEZPEČNĚ INTELEKTUÁLY.

2020.3. <https://www.bmra.vtipy.cz/vtipy-o-sebe/>

Vodorovně

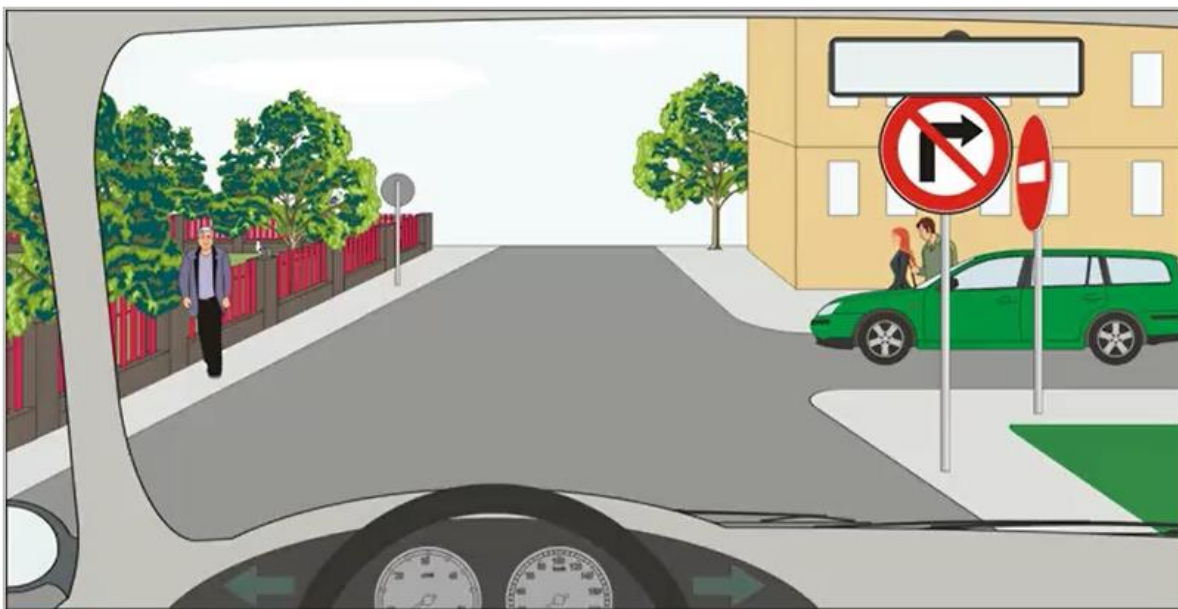
- 1) MANILSKÉ KONOPÍ
- 6) INICIÁLY HEREČKY FIALOVÉ
- 8) REFRÉN (ZKR.)
- 12) BICÍ HUDEBNÍ NÁSTROJ
- 13) JEŽÍŠEK
- 15) MPZ TCHAJWANU
- 16) JIŽ
- 17) INTERCITY EXPRESS (ZKR.)
- 18) AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ (ZKR.)
- 19) SÓLOVÁ VOKÁLNÍ SKLADBA
- 20) KILOMETR (ZN.)
- 22) PLANETA SLUNEČNÍ SOUSTAVY
- 23) INICIÁLY PÍSNÍČKÁŘE DOBEŠE
- 25) ZASLUHUJÍCÍ SI
- 29) **TAJENKA**
- 30) SEVEROZÁPAD (ZKR.)
- 31) POBÍDKA
- 33) PROGRAM K VOLÁNÍ PŘES INTERNET
- 34) CHEMICKÁ ZN. CERU
- 35) OBYVATEL IRSKA
- 37) ZN. PRODEJCE MÓDY
- 38) KRTEK (SLOVENSKY)
- 40) ALKALOID OBSAŽENÝ V ČAJI
- 41) BOLEST (KNIŽNĚ)
- 42) PÍSMENO ŘECKÉ ABECEDY
- 44) MEZINÁRODNÍ NÁMOŘNÍ ORGANIZACE (CIZÍ ZKR.)
- 46) HMYZ POŽÍRAJÍCÍ ŠATSTVO
- 47) ČÁST CELKU
- 49) SANTALOVÉ DŘEVO
- 50) INICIÁLY BĚŽKAŘKY NEUMANNOVÉ
- 51) ČASOVÉ OBDOBÍ
- 52) PÁNSKÉ SLAVNOSTNÍ ODĚVY

Svisle

- 1) PŘEDPONA FYZIKÁLNÍCH JEDNOTEK
- 2) MĚŠŤAN
- 3) ČASOPIS MLADÝCH TECHNIKŮ
- 4) PŘEDLOŽKA
- 5) TVŮRCE ZÁBAVNÉHO PROGRAMU PRO TURISTY
- 6) INICIÁLY BÁSNÍKA ERBENA
- 7) BEBIZAČNÍ SLABIKA
- 8) ČAPKOVO DRAMA
- 9) KRASOBRUSLAŘSKÝ SKOK
- 10) AMERICKÝ ZPĚVÁK (LOU)
- 11) ČESKÉ MĚSTO
- 14) CHEMICKÁ ZN. MĚDI
- 16) UNIVERZITA HRADEC KRÁLOVÉ (ZKR.)
- 18) OLEJOVITÝ ZÁKLAD BAREV
- 20) NÁŠ HEREC (OLDŘICH)
- 21) ZKR. NĚMECKÉ TISKOVÉ AGENTURY
- 22) MILILITR (ZN.)
- 24) ZTRÁTA PŘILNAVOSTI KOL K POVRCHU
- 26) CHEMICKÁ ZN. ZLATA
- 27) UTEČENEC
- 28) VÝSEV
- 30) SEVŘENÍ
- 32) NIŽŠÍ ŠLECHTIC
- 34) KALORIE (ZN.)
- 36) ELEKTRICKY NABITÁ ČÁSTICE
- 37) FRANCOUZSKÝ SPISOVATEL (ÉMILE)
- 39) SYMBOL LÁSKY
- 41) ZVÝŠENÝ PULT K PRODEJI NÁPOJŮ
- 43) OBČANSKÁ DEMOKRATICKÁ ALIANCE (ZKR.)
- 45) LÉČIVÝ ODVAR
- 47) NOVOROČENKA
- 48) SVĚTELNÝ ROK (ANGL. ZKR.)

Řidič vozidla z výhledu

- ☐ A projede křižovatkou jako první.
- ☐ B projede křižovatkou jako druhý.
- ☐ C projede křižovatkou současně se zeleným vozidlem.

Správná odpověď

(B)

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme Vám ukázali Mgr. Tomáše Novotného.

Exkurze do České televize

Dne 27. února se třída 2.LB účastnila exkurze v České televizi. Exkurze byla odměnou za druhé místo v soutěži, která proběhla v rámci Týdne mediální výchovy organizovaného Mgr. Romanou Dvořákovou.

Součástí exkurze bylo prohlédnutí prostorů pro personál a návštěva různých studií. Mohli jsme vidět, jak vypadají plně vybavené maskérny či množství oděvů v kostymárně pro personál či hosty do různých rozhovorů. Dále exkurze pokračovala v nahlédnutí do studií, jako je např. Dobré ráno, či nově připravovaného studia kanálu ČT Art.

Také jsme mohli vidět, jak funguje klíčování na green screen a zjistili jsme, jak je důležité osvětlení studií. Zakončení exkurze probíhalo ve studiu, kde se promítají zprávy a my jsme si mohli vyzkoušet, jaké to je číst předepsaný text z čtecího zařízení bez zadrhnutí. S exkurzí jsme byli moc spokojeni. Odesli jsme si spoustu zajímavostí ze zákulisí České televize.

Na závěr děkujeme za možnost uskutečnění této zajímavé prohlídky a za šanci okusit, jaké to je, být na malý okamžik moderátorem.

Za třídu 2. LB zapsala Tereza Piotrovská

Školní kolo soutěže „Somatologie se nebojíme“

V úterý 4. března se uskutečnil druhý ročník školního kola soutěže s názvem „Somatologie se nebojíme“.

Školního kola se zúčastnili jednotlivci ze tříd 1A, 1B, 1C, 1D, 2LA a 2LB. Pro všechny soutěžící byly připraveny velmi pěkné ceny. Ceny do soutěže věnovalo SRPD při SZŠ Brno, Jaselská, p. o.

Soutěž spočívala ve vypracování prezentace na vybrané téma a následně jeho odprezentováním před odbornou porotou, která pracovala ve složení: Mgr. Jana Váňová, Mgr. Hana Dvořáková a Mgr. Lenka Neumanová.

Výsledky soutěže:

1. místo – Adéla Kudláčková (PSIA)
2. místo – Veronika Krumníklová (PSID)
3. místo – Marcela Hloušková (2LB)

Vítězka soutěže bude reprezentovat naši školu 24. dubna 2025 na „Somatologických dnech“ v Olomouci.

Všem soutěžícím gratulujeme a děkujeme za účast.

Velké díky patří i vyučujícím, kteří žákům s přípravou na soutěž pomáhali.

Zapsala: Mgr. Hana Dvořáková

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

SOUTĚŽ

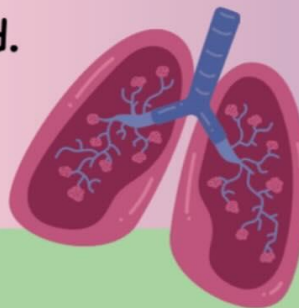
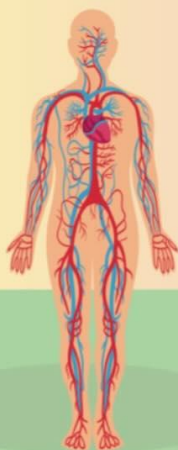

SOMATOLOGIE SE NEBOJÍME

Druhý ročník školního kola soutěže

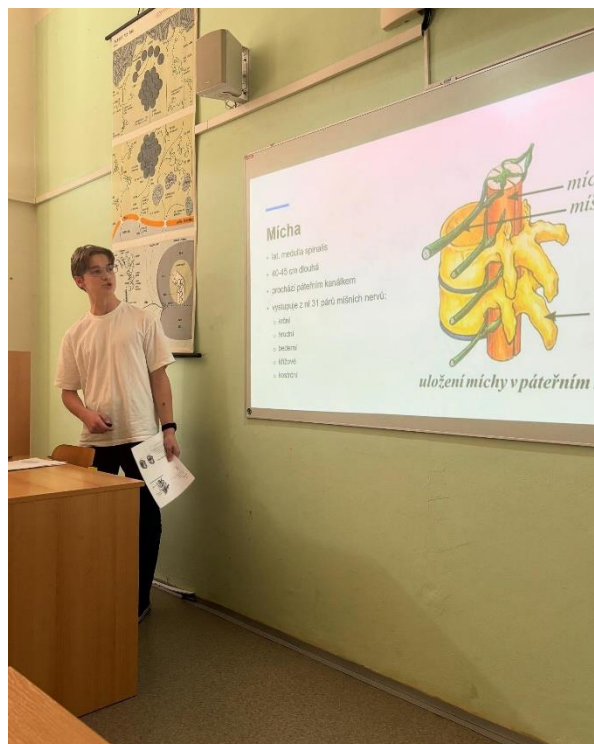
4. BŘEZNA 2025

učebna č. 51
začátek ve 14.10 hod.

Žáci pomáhají: ušili meditační polštář Zafu pro dětské centrum

Žáci třetího ročníku oboru Sociální činnost ukázali, že jim není lhostejná pomoc druhým. V rámci předmětu Organizace volného času se pustili do šití tradičního meditačního polštáře Zafu, který poslouží dětem v neziskové organizaci Vesna.

Polštář Zafu se běžně využívá k meditaci a relaxaci, což znamená, že bude skvělým doplňkem pro děti, které v centru tráví čas. Žáci se nejen naučili něco nového o šití a práci s materiály, ale zároveň přispěli k dobré věci.

Nezisková organizace Vesna se zaměřuje na podporu rodin s dětmi a jejich dětské centrum bude mít díky této iniciativě nový prvek pro klidné a pohodové chvíle nejmenších.

Děkujeme žákům za jejich práci a těšíme se na další podobné projekty!

Zapsala: Mgr. Eva Matějková, Ph.D.

Exkurze na transfúzním oddělení u sv. Anny

Dne 14. 3. 2024 jsme se v doprovodu paní učitelky Jankové a Vilímové zúčastnili exkurze na transfúzním oddělení ve Fakultní nemocnici u sv. Anny.

Na začátku exkurze jsme byli seznámeni s obecnými informacemi, týkajícími se příjmu dárců krve. Jaká vyšetření probíhají před samotným odběrem a v jakých případech nejste například vhodným dárce krve. Dále jsme pokračovali na samotné odběrové sály, kde jsme si pečlivě prohlédli všechno vybavení. Tam si nás také převzal pan doktor, který nás provedl výrobou krevních konzerv. Ukázali jsme si, jak se oddělují jednotlivé složky krve a také, kde a jak dlouho se uchovávají. Na závěr prohlídky bylo zájemcům nabídnuto orientační vyšetření krevní skupiny, kterého jsme hojně využili.

Exkurzi jsme si moc užili a několik z nás se chystá v příštím školním roce darovat krev. Tímto bychom také chtěli poděkovat zaměstnancům transfúzní stanice FNUSA za jejich ochotu nás vzdělat v něčem novém a paní učitelce Jankové za zprostředkování celé exkurze.

Zapsala: Viola Kubičková

Galaxy A32

Povinná četba kukátkem dramatu (2B)

Exkurze na operačních sálech v Dětské nemocnici FN Brno (3C)

Odborná konference ošetřovatelství – Budoucnost ošetřovatelství: inovace v péči a digitální vzdělávání v rámci COV

Dne 19. března 2025 se uskutečnila odborná konference Ošetřovatelství pořádaná v rámci projektu Operačního programu Jan Amos Komenský pod názvem „Implementace DZ JMK“.

Celou konferencí provázela Mgr. Martina Cahová, předsedkyně metodického sdružení ošetřovatelství. Konferenci podpořila svou účastí ředitelka školy PhDr. Zuzana Číková. Odbornou konferenci navštívilo celkem 25 účastníků, pedagogů i žáků ze všech spolupracujících zdravotnických škol. Po každé přednášce měli účastníci možnost pokládat přednášejícím otázky a diskutovat o novinkách, zajímavostech a aktuálních problémech ošetřovatelství a ošetřovatelské péče. Této možnosti bylo u každé přednášky hojně využito.

Organizátorkám konference se podařilo získat pro tuto konferenci mimořádně zajímavé a přínosné přednášky.

Přednášející a názvy přednášek:

Ing. Bc. Zuzana Rajdlová, DiS., Healthcare project manager, HARTMANN – RICO a.s.

Téma: Sestry v číslech, budoucnost ve hvězdách

MUDr. Libuše Husová, Ph.D., Centrum kardiovaskulární a transplantační chirurgie

Téma: Transplantace orgánů v ČR

Lenka Telecká, transplantační koordinátorka, Centrum kardiovaskulární a transplantační chirurgie

Téma: Dárce s nebijícím srdcem

Mgr. Monika Černá, vrchní sestra, FN u svaté Anny, I. interní kardio-angiologická klinika

Téma: Endomyokardiální biopsie

Mgr. Naděžda Procházková, urologická sestra, Úsek podpory zdravotnických týmů a komisí, Masarykův onkologický ústav Brno

Téma: Preventivní a screeningové programy v MOÚ

Bc. Patrik Hudec, firma EXE, a.s.

Téma: Virtuální technologie ve zdravotnictví a vzdělávání

Odborné přednášky na konferenci byly nesmírně inspirativní a přínosné.

Velké uznání patří všem odborníkům, kteří svým profesionálním přístupem, nadšením a ochotou sdílet své zkušenosti přispěli k vysoké úrovni konference.

Jedním z inspirativních bodů programu konference byla praktická ukázka využití virtuální reality ve výuce ošetrovatelství. Účastníci konference si mohli vyzkoušet moderní simulační technologie, které umožňují realistický nácvik různých ošetrovatelských postupů v bezpečném virtuálním prostředí. Virtuální realita (VR) představuje moderní doplněk ke klasické teoretické i praktické výuce ošetrovatelství. Díky interaktivním scénářům si žáci mohou osvojit nejen technické dovednosti, ale také rozhodovací procesy a týmovou spolupráci. Tento inovativní přístup pomáhá lépe propojit teorii s praxí a zvyšuje připravenost budoucích zdravotníků na reálné pracovní prostředí.

Všichni účastníci obdrželi emailem potvrzení o účasti a vyhodnotili evaluační dotazník, který se zaměřil na zhodnocení jednotlivých přednášek, technické zajištění, přínos pro výuku apod. Děkujeme všem přednášejícím za skvělou atmosféru a cenné podněty, které pomohou dále rozvíjet odborné vzdělávání v ošetrovatelství. Poděkování patří organizátorkám konference za pečlivou přípravu a bezchybný průběh celé akce.

Zapsala: Mgr. Martina Cahová (předsedkyně MS OSE)

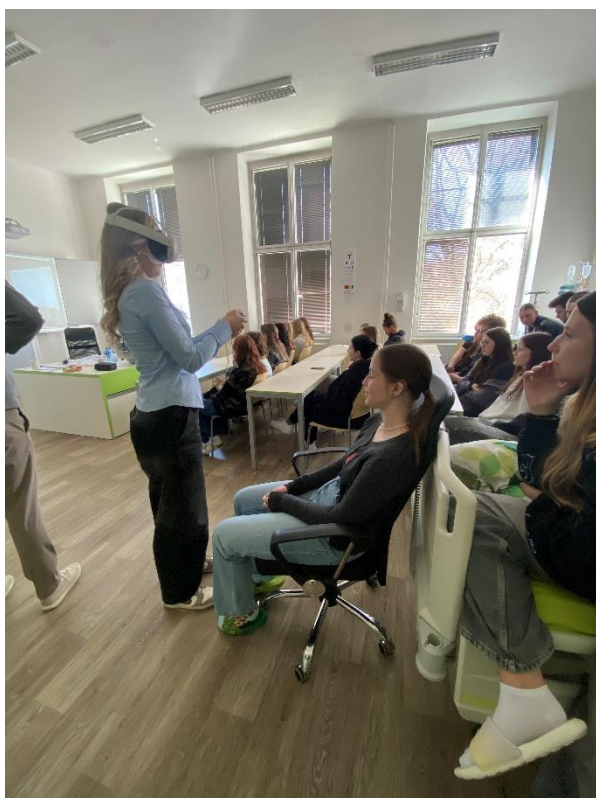

ODBORNÁ KONFERENCE OŠETŘOVATELSTVÍ

BUDOUCNOST OŠETŘOVATELSTVÍ: INOVACE V PÉČI A DIGITÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

19. března 2025

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

9:00 Slavnostní zahájení

PhDr. Zuzana Číková, ředitelka školy

9:00 - 15:00 Přednášky

Ing. Bc. Zuzana Rajdlová, DiS., Healthcare project manager, HARTMANN - RICO a.s.

Téma: Sestry v číslech, budoucnost ve hvězdách

MUDr. Libuše Husová, Ph.D.,
Centrum kardiiovaskulární a transplantační chirurgie

Téma: Transplantace orgánů v ČR

Lenka Telecká, transplantační koordinátorka,
Centrum kardiiovaskulární a transplantační chirurgie

Téma: Dárce s nebijícím srdcem

Mgr. Monika Černá, vrchní sestra, FN u svaté Anny,
I. interní kardiologicko-angiologická klinika

Téma: Endomyokardiální biopsie

Mgr. Naděžda Procházková, urologická sestra, Úsek podpory zdravotnických týmů
a komisi, Masarykův onkologický ústav Brno

Téma: Preventivní a screeningové programy v MOÚ

Patrik Hudec, Business Development Manager, firma EXE, a.s.

Téma: Virtuální technologie ve zdravotnictví a vzdělávání

Těšíme se na vaši účast

PhDr. Zuzana Číková

ředitelka Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská, příspěvkové organizace

Kontakt: Mgr. Martina Cahová

mcahova@szs-jaselska.cz

Spolufinancováno
Evropskou unií

jiho**mo**ravský kraj

Školní kolo soutěže první pomoci

Dne 27. března 2025 na naší škole proběhlo školní kolo soutěže v první pomoci. Soutěžila tříčlenná družstva druhých a třetích ročníků oboru Praktická sestra, Zdravotnické lyceum a Sociální činnost. Soutěžilo celkem 14 družstev - 10 družstev z II. ročníků a 4 družstva žáků III. ročníků.

Soutěž hodnotila praktické dovednosti i teoretické znalosti. V teoretické části vyplňovala soutěžní družstva test o 15 otázkách. V praktické části soutěžní družstva předvedla poskytnutí první pomoci na konkrétní modelové situaci, např. KPR, ošetření otevřené zlomeniny, ošetření popálenin, poranění páteře a jiné. Soutěžící prošli celkem pěti stanovišti. Nejen ve škole, ale zranění byli i na školním dvoře.

Výkony a připravenost soutěžících hodnotila vždy odborná učitelka z řad našich odborných vyučujících, konkrétně Mgr. Hana Kašparovská, Mgr. Patricie Havelková, Mgr. Iva Lambova, Mgr. Ludmila Sapáková, Mgr. Lucie Valendová a Mgr. Radka Kvíčalová.

Maskování modelů letos zajišťovaly poprvé a na výbornou Mgr. Inka Janková a Mgr. Kateřina Grácová.

Výsledky žáků 2. ročníků – I. kategorie:

1. místo: družstvo třídy PS 2A (2)
2. místo: družstvo třídy ZA 2S
3. místo: družstvo třídy 2LB

Výsledky žáků 3. a 4. ročníky – II. kategorie:

1. místo: družstvo třídy 3LB (1)
2. místo: družstvo třídy 2LB (2)
3. místo: družstvo třídy PS 3D

První dvě družstva z každé kategorie postupují do Krajské soutěže první pomoci, která proběhne

13. června 2025 na SZŠ Brno, Jaselská, příspěvková organizace.

Děkujeme všem studentům za výkony a velice kvalitní připravenost k soutěži. Poděkování patří také všem odborným vyučujícím za přípravu soutěžních družstev a celému týmu vyučujících i žáků, kteří se podíleli na organizaci soutěže.

Zapsala: Mgr. Dominika Babáková, předsedkyně MS PRP

[Další fotky naleznete zde](#)

Exkurze 2B na Transfuzním oddělení FN u svaté Anny

Exkurze na Centrální sterilizaci ve FNUSA (ID)

Soutěž v anglickém jazyce

Letošního ročníku soutěže se zúčastnilo celkem 32 žáků naší školy – a to nejen z oboru ZL, ale zapojily se i žáci oborů PS a SČ. 14 nejlepších žáků písemné části postoupilo k části ústní. Jejich znalost ANJ byla vynikající. Rozhodnutí komisí bylo těžké, protože výsledky byly často velmi vyrovnané.

KONEČNÉ UMÍSTĚNÍ:

1. místo Danuše KALOVÁ ze 2.A
2. místo Marko OŠMERA ze 2.LA
3. místo Nataly HOLMANNOVÁ ze 1.LA

ČESTNÉ UZNÁNÍ:

Veronika NAJBRTOVÁ ze 3.LA

Danuše KALOVÁ ze 2.A

Ceny do soutěže věnovalo SRPD při SZŠ Brno, Jaselská, příspěvkové organizaci.

VŠEM OCENĚNÝM BLAHOPŘEJEME!

12. výjezdní zasedání

Dne 27. 3. 2025 se naše pubkvízové družstvo zúčastnilo už 12. společného kvízu. Podruhé jsme zavítali na Chytrý kvíz, který se konal v Bat BeerHouse v Židenicích. Bohužel i vysoké skóre 45,5 bodu stačilo pouze na druhé místo, kdy nás jeden tým přeskočil o jediný bod.

Kde nás najdete?

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zklusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZS-Jaselská-Brno

Úspěchy našich novin

3. místo
v kategoriích - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýr

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

Celorepublikové 11. místo za rok 2020

Finalista celorepublikové soutěže
O nejinspirativnější středoškolský časopis
2017, 2019, 2020, 2022

Odborový svaz novinářů a pracovníků médií České republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**